

Verlag bezoek aan de Missie in Zambia

12 januari – 9 februari 2016

Dinsdag 12 jan.

Nog een hele dag om in te pakken, want vanavond vlieg ik pas. Ook nog wat boodschapjes en afscheid van de burens. Niels zorgt voor de kisten.

Lambert en Bets zullen me naar Schiphol brengen. We hebben afgesproken dat ik bij eerst nog ga eten. Om kwart over zes zijn we klaar om te vertrekken. Wat een verademing dat de nieuwe A4 klaar is. Geen files meer op de A13 en vlot bereiken we Schiphol. Daar staan mijn zus Ria en zwager Gerrit al op ons te wachten. Fijn dat ze er zijn om me uit te zwaaien. Ook het afgeven van de bagage verloopt vlot en we hebben nog tijd om uitgebreid koffie te drinken en bij te kletsen. Dan toch maar door de controle en naar de gate, waar al heel veel reizigers zijn verzameld. Ik vlieg met Emirates, eerst naar Dubai en daarna door naar Lusaka. Het vliegtuig naar Dubai zit nagenoeg vol maar naast mij blijft een stoel leeg. Lekker om even wat meer beenruimte te hebben.

Woensdag 13 jan.

Alles verloopt vlot, korte overstaptijd in Dubai. Dit vliegtuig zit ook weer vol en gaat na Lusaka nog door naar Harare in Zinbabwe. Om half drie landen we op Lusaka International Airport.

Paspoortcontrole duurt altijd lang hier omdat veel mensen nog een visum moeten regelen en USD 50 armer mag ik door naar de bagageband, waar mijn twee stuks er al zijn. Weer door de controle en daar staat het ontvangstcomité, Febby, Bbuna en Piston. Hartelijke begroeting en naar de auto van Febby. Zij heeft zelf nu een auto en omdat beide auto's van de Missie in reparatie zijn, is zij vandaag de chauffeur.

Na boodschappen op Mekenji bij Pick en Pay gaan we op weg naar de Missie. Inmiddels is het al donker geworden en Febby rijdt voorzichtig gelukkig. De laatste 22 km over de zandweg is het wat glibberig, maar dat gaat ook goed. Om half negen bereiken we de Missie en in het gastenhuis voor de komende vier weken brand het licht al. Een gebed voor veilige aankomst door pastor Bbuna, nog wat uitpakken en we kunnen gaan slapen. Het is heet binnen, de thermometer staat op 30 graden en vochtigheid op 85 %

Donderdag 14 jan.

Alweer vroeg op, want om kwart voor zeven is de dagopening. Fijn om hier weer te zijn en Bbuna heet me welkom. Ik doe de groeten uit Nederland, de dag kan beginnen. Ontbijten en alles inruimen, genoeg te doen voorlopig. De koelkast die ik heb is een oud barrel, waarvan de deuren niet sluiten, dus dat wordt niets. Ik vraag Avice of hij kan regelen dat er een betere komt. Na vijf minuten staat hij met wat mannen voor de deur met een mooie koelkast uit het weeshuis. Wallis komt hem

schoonmaken en ik kan de zaak omzetten.

Nu vriest hij dus echt en mijn vlees en brood kan worden ingevroren.

Ik maak een rondje over het terrein en begroet een aantal personeelsleden. Doe voor de rest wat kalm aan na de reis van gisteren.

Cornelis heeft wat gereedschap meegegeven voor de werkplaats en dat geef ik aan Bbuna en Avice, Ze zijn er erg blij mee. Even later komt ook de aannemer Micki Hamubuyo langs. Ook voor hem is er een zaag en een mooie schaaaf. Als hij de brief van Cornelis leest, is hij onder de indruk. Hij belooft om terug te schrijven.

In de loop van de middag gaat het regenen. Het heeft hier al weken niet meer geregend en de mais staat te smachten. De mensen klagen erover. De bui wordt een echte tropische bui, wat kan het hier regenen zeg. De bui duurt tot in de nacht, met een enkele klap onweer. Dan valt ook de elektriciteit uit, het zal ingeslagen zijn op de bovengrondse lijn. Ik heb gelukkig mijn warm eten bijna klaar en de rest gaat gemakkelijk op het campinggas pitje.

Vrijdag 15 januari

Het is vannacht even droog geweest, maar bij het opstaan regent het weer. De opkomst bij de morgenwijding is mager. Veel van de staf zijn uit voor een workshop of hebben vakantie. De ze tijd wordt veel gebruikt om vrij te nemen om op het land te werken. Nu het regent groeit ook het onkruid hard en dat moeten worden verwijderd.

De morgen gebruik om aan dit verslag te werken en me voor te bereiden op het eerste overleg vanmiddag met pastor Bbuna.

De waterpomp is kapot. Avice moet ernaar kijken, maar die is vandaag weg om zijn kinderen naar school te brengen in Chicankata, op twee uur rijden van de missie. Wallis komt even de boel inspecteren en waar nodig de boel aan te veegen. In mijn huisje staan een aantal plastic containers, die door Wallis worden gevuld. Ze moet hiervoor met een emmer van 15 liter naar de handpomp lopen. De gevulde emmers worden op haar hoofd terug gedragen. Ze loopt wel vijf keer heen en weer. Ook de teil in de douche zit weer vol met water, zodat ik kan poedelen vanavond. Wat een verzorging hé? Ik kom niets tekort.

Met Bbuna dus het eerste overleg van de meest in het oog springende punten uit de todo lijst. Ik geef hem de plannen alvast mee van het bomenproject en de groentetuin. Beide zijn door Adri meegegeven, maar ik moet het zelf ook nog even goed bekijken voordat ik er zinnig met Bbuna over kan praten. De beide auto's zijn regelmatig voor onderhoud in de werkplaats in Kangila. Ze hebben hier zoveel te lijden en geven extra veel zorgen en kosten. Vandaag is Oliver met de minibus weer daarheen om naar de remmen te laten kijken. De remschoenen waren versleten en ze zijn gerevideerd, zodat ze weer worden gemonteerd. Ook praten we over de kerk en het werk wat aan de kerk wordt gedaan. Ze zijn bezig met een kleine uitbreiding (gaat sneller dan in de Ichthus, geen bouwvergunning nodig) en het dak kan er dan weer op. Destijds is het dak verwijderd omdat er een dikke boom moest worden getrimd.

Na het overleg ga ik Lafter nog bezoeken en maak ik een afspraak met Gadiël voor overleg vanavond. Op de grote tuin is het nog een kale boel. De mais is ingezaaid en komt op. In de droge periode lopen de beesten hier vrij rond en zijn ook in de grote tuin ingebroken en tekeer gegaan, trouwens ook in de tuinen van de missiewerkers. De bananenplantage is compleet kaalgevreten, maar gelukkig komen nieuwe scheuten op. Binnen het elektrische hek is een gazen afrastering geplaatst van gaas. Dit heeft goed gewerkt en er kunnen geen beesten, zoals varkens, geiten, honden en kippen meer naar binnen. De kleine groente tuin heeft dan ook goed opgebracht deze keer.

Sarudzai is al even niet meer p de missie omdat ze verlof heeft opgenomen en bezig is met een aanvullende opleiding. Gadiël heeft haar taak als eindverantwoordelijke waargenomen, dus met hem neem ik in de avond de belangrijkste punten uit de todo lijst door. Hij is niet van alles op de hoogte, maar zal wel een aantal dingen mee oppakken. Sarudzai komt waarschijnlijk morgen even terug op de missie. Gadiël stelt ook de Whatsapp in op mijn telefoon, dus ik moet nu ook kunnen appen op mijn Zambia nummer 00260 974592755. Probeer het maar eens.

Zaterdag 16 januari

Avice heeft naar de waterpomp gekeken en heeft gezien dat de as vastzit, waardoor ook de aandrijfriem is gebroken, Hij kan dat zelf niet oplossen en er zal een monteur van de werkplaats van Kangila aan te pas moeten komen. Alleen in het weekend is dat weer lastig, dus het zal wel maandag worden. Gelukkig is er de handpomp op de Missie, dus Wallis loopt weer heen en weer om de vaten in mijn huisje te vullen. Al met al verbruik ik toch wel een 40 liter op een dag. Vooral het spoelen van de wc kost al behoorlijk wat water en om het zo te laten staan gaat wel erg stinken op den duur.

Na de middag heb ik afgesproken om de Shentons te bezoeken. Oliver rijdt me met de minibus. Onderweg gaat het weer regenen en we komen Gibson tegen, die uit Mazabuka komt. Ook Sarudzai zit in deze auto. De Shentons worden erg oud. Bob loopt met een rollator (z'n 4x4 drive, zegt hij) en is nog erg slap. Barbara trilt van de parkinson en morst veel als ze me koffie geeft. Ze wil niet worden geholpen als ik het aanbied. Het is dat ze personeel hebben, maar anders gaat het niet om zo te wonen. We wisselen de nieuwtjes uit en blijf niet te lang. Op de terugweg is het echt glibberen maar we komen zonder kleerscheuren op de missie aan.

's-Avonds krijg ik nog bezoek van Gibson en daarna van Sarudzai. Ook met hen praat ik wat bij.

De kleine zwarte miertjes hebben het weer goed in mijn huisje. In het begin denk je dat het deze keer wel mee zal vallen. Maar de eerste dag was het al raak, ze hebben de koekjes ontdekt. Ik sluit ze op in de doos, dan gaan ze vanzelf dood. Daarna veeg ik ze van de koekjes en kan de koekjes toch nog opeten.

Zondag 17 januari

Gelukkig een keer uitslapen. In de week vind ik kwart over zes toch nog steeds erg vroeg. Nu kan ik om acht uur opstaan, want de kerk begint hier ook om half tien (tenminste als er dan al mensen zijn). Als ik om kwart voor tien ga kijken zit alleen pastor Bbuna en zijn vrouw nog maar te wachten op meer kerkgangers, dus ga ik nog maar een kop koffie drinken. Om tien uur kan er worden begonnen. Het wordt een korte dienst vandaag, omdat er nog een middagprogramma is. Pastor Bbuna doet zowel de Bijbelstudie en de preek. Geen zangkoren vandaag en om half twaalf zijn we klaar. Super korte dienst dus, normaal drie á drie en een half uur. We moeten ons klaar maken voor het middagprogramma. In Mazabuka is er een bevestigingsdienst van een predikant in de Pelgrim Wesleyan Church. Op de Missie kent men deze predikant en de missiekerk is uitgenodigd om de bevestiging mee te maken. Weer een aparte ervaring voor mij. Om kwart over twaalf vertrekken we met ca. 28 personen in twee auto's. De auto van Gibson en de minibus zitten overvol. Bij ons in de minibus zitten zeker 19 mensen en nog een paar baby's. Het is net een schoolreisje. De hele weg worden er uit volle borst gospelachtige liederen gezongen. Voor we asfaltweg opdraaien vraag ik nog een plaspaauze aan en ook de dames rollen uit de auto en verdwijnen achter de bosjes. Bij de kerk aangekomen is het een drukte van belang. Ook Phenwick met zijn familie zijn er, fijn om elkaar hier te begroeten. Bbuna, Gibson en ik worden door iemand naar gereserveerde plaatsen gebracht voor in de kerk. Later blijkt dat hier nog veel meer genodigden plaatsnemen. De meesten zijn dominee, te zien aan de witte boordjes. De kerk zit overvol (geen brandweer voorschriften hier waarschijnlijk) en het combo en praiseteam doen hun best. De geluidsinstallatie maakt overuren, maar prachtig om mee te maken. Ik ben de enige blanke in dit gezelschap. Langzamerhand kom ik erachter wat de bedoeling is van deze ceremonie. De predikant van deze kerk is klaar voor een bevordering. Hij is vier jaar junior pastor en nu wordt hij bevestigd als een echte dominee. De bisschop van het kerkgenootschap uit Lusaka komt het zelf doen. In een grootse optocht komen ze de kerk binnen. Ook zijn er vertegenwoordigers van de overheid. De belangrijkste vertegenwoordigers zitten op een bankstel op het podium. Er wordt gebeden, gelezen, gezongen, gepreekt, toespraken en dan de uiteindelijke bevestiging met handoplegging door de bisschop in een prachtig gewaad. De allerbelangrijkste gasten mogen dan handen gaan geven en de rest van de genodigden krijgen een flesje limonade en een pakje biscuitjes. Na de dienst mag iedereen komen feliciteren en er worden veel cadeaus gegeven. Ik wordt begroet door veel mensen en wordt door Gibson aan de bisschop voorgesteld, alleen had ik dat niet in de gaten omdat hij zijn prachtige toga had uitgetrokken en hem niet herkende als de bisschop. Aardige man en we praten wat. Kom maar langs als je in Lusaka bent,

zegt hij. Zo gaat het hier dus. Tijd om naar huis te gaan, maar eerst langs de markt, de dames willen nog wat kopen en je komt niet elke dag in Mazabuka. Om half zeven zijn we weer op de missie. Ik heb de lunch gemist en moet nog eten koken. Sarudzai houdt me daar nog even vanaf, maar om negen uur kan ik wat eten. Zo was het een drukke en bijzondere zondag. Goed dat ik uit kon slapen vanmorgen.

Niels	buurjongen
Lambert en Bets	trouwe wegbrengers en halers
Febby	EHT gezondheidswerker
Bbuna	pastor en ass. manager
Piston	pastor en boekhouder
Avice	onderhoudsman
Wallis	missiemedewerker, wast mijn kleren, veegt de vloer
Cornelis Hartkoorn	was vorig jaar op bezoek op de missie
Micki Hamubuyu	aannemer
Oliver	chauffeur
Lafter	hoofd verlosafdeling
Gadiël	gezondheidswerker
Bob/ Barbara Shenton	blanke boeren, 80-ers, 20 min. rijden bij de missie vandaan.
Gibson	verpleegkundige/lid spiritual committee
Sarudzai	manager missie /verpleegkundige
Phenwick	voormalig apotheker